

ons vaderland. Nergens, Schotland uitgezonderd, heeft het Calvinisme zooveel invloed gehad op de Kerk en op het volksleven dan in Nederland. Geen rijker terrein, voor wie het Calvinisme liefheeft en den invloed van het Gereformeerde beginsel op de Kerk van Christus wil naspeuren, dan de Kerkgeschiedenis van Nederland. En toch, hoewel Synode op Synode ¹²⁸⁾ vroeg, om een geschiedenis dier Kerk, hebben we behalve TRIGLAND, wiens lijvige foliant wel een schat van kennis bevat, ~~maar wiens polemisch doel hem toch niet toeliet een geschiedenis der Kerk te geven~~ niet één Gereformeerde kerkhistoriëschrijver van naam. Wat de Gereformeerden verzuimden, hebben anderen gedaan. WTENBOGAERT meer openlijk en BRANDT meer bedekt, hebben onze Kerkgeschiedenis op Arminiaanschen trant beschreven. YPEIJ en DERMOUT hebben met een gefingeerd Zwingliaansch-Erasmiaansch beginsel van de Reformatie onzer Kerk tegen al wat Calvinist was hun gal uitgegoten. Het glorie-tijdperk onzer Kerk ligt in de Synode van Dordt, het groote Gereformeerde concilie. De eenige, die tot dusver dat tijdperk beschreven heeft is GLASIUS, die SCHOLTENS determinisme antideepte en van uit dat filosofisch oogpunt den strijd, dien onze vaders te Dordt streden, wilde verklaren. Maar waartoe verder te gaan. Over de levenden spreek ik niet. ¹²⁹⁾ Blijven

Het weer oplevende Calvinisme heeft dus een dubbele taak. Het heeft aan de eene zijde de beginselen, die uit het Gereformeerde standpunt voor de beoefening der Kerkhistorie voortvloeien, te formuleeren en toe te passen. En het heeft aan de andere zijde de historische beteekenis van het Calvinisme in de Kerk van Christus in het licht te stellen.

Geen schooner taak kon mij daarom worden aangewezen, dan de Kerkgeschiedenis van Nederland te onderwijzen aan de eenige Calvinistische Hoogeschool in ons vaderland. En dubbel dankbaar heb ik mijn hooggeschatten leermeester Dr. F. L. RUTGERS te zijn, dat hij dit lievelingsvak zijner studie aan zijn leerling wilde afstaan. Het uit zijne handen te ontvangen, legt een te ernstiger roeping op mijne schouderen. Of zou de leerling zich niet klein gevoelen, waar nu van hem de voltooiing gewacht wordt van het gebouw, waarvoor hij bouwstof en be-